

קוֹנְטֵרַס

הַמִּצְבַּי יִשְׁתַּפֵּר

יִחַזַק וַיֵּאֱמֹץ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ
מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת, וַיֵּשִׁים
בּוֹ יִתְבַרֵּךְ אֶת בְּטַחֲוֹנוֹ, וַיִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מִן
הַשָּׁמַיִם.

*

בְּנוֹי וּמְיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִיס לִיה
רַבֵּי נַתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
תַּכְמִינֵי הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוּבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: הָאָדָם צָרִיךְ
לְחַיּוֹת בְּבִטְחוֹן חֶזֶק, וְלֵידַע פִּי הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִיטִיב עִמּוֹ, וְאַף שֶׁעֲכָשׁוּ
עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת
רְאוּי לוֹ לֵאמֹר תָּמִיד יִהְיֶה טוֹב וְהַמְצָב
יִשְׁתַּפֵּר, וְאִזּוּ יִרְאֶה יְשׁוּעָה.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תקפג)

קוֹנְטֵרַס

הַמִּצְבַּי יִשְׁתַּפֵּר

.א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצַמְכֶם
בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְאַל תִּשְׁבְּרוּ מִשׁוֹם דְּבַר
שְׂבָעוּלָם, אֲלֵא תָמִיד תִּזְכְּרוּ, אִף שְׂעֲכָשׂוּ הַמִּצְבַּי רַע,
עִם כָּל זֹאת תַּחֲיוּ בְּבִטְחוֹן חֻזַּק שֶׁ"הַמִּצְבַּי יִשְׁתַּפֵּר" אִם
רַק תַּחֲזְרוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׂזֵה מַעֲלַת הַבִּטְחוֹן,
כְּשֶׁאָדָם בּוֹטֵחַ בּו יִתְבַּרֵךְ, וְרֵץ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי
יִהְיֶה לְבוֹ נְכוֹן וּבִטְוִיחַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב
אוֹתוֹ, וְיִזְכְּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי; כִּי בְּאֵמֶת הוּא
יִתְבַּרֵךְ אָב הַרְחֵמֶן, וּמְצַפֶּה וּמְיַחֵל שֶׁיִּחְזְרוּ אֵלָיו
יִתְבַּרֵךְ, וְיִבְטְחוּ רַק בּו יִתְבַּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם חֻזַּק בְּזֵה,
אֲזִי טוֹב לוֹ לְנִצַּחַת. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מְנַחוֹת
כּט:): כָּל הַתּוֹלָה בְּטַחוֹנוֹ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִרִי

לו מחסה בעולם הזה ולעולם הבא, כי העקר הוא בטחון, שאדם יבטח רק בו יתברך, וכשאדם חזק בבטחון חזק, שאין לו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, אז ישתפר כל מצבו; כי אכן מה שעוברים על האדם צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, זהו רק לנסות אותו אל מי ילך ואל מי יבוא בעת צרה; ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים, לחזק את עצמכם מאד מאד, ולא לפל בדעתכם, ותתלו בטחונכם רק בהקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה תהיו שמורים בעולם הזה ובעולם הבא; כי מי שמרגיל את עצמו להתחבא אצל הקדוש-ברוך-הוא, הקדוש-ברוך-הוא מחסה לו בעולם הזה ובעולם הבא.

ב.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מה שעובר עליכם, ותדעו שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, והכל ממנו יתברך, וכל הצרות והיסורים, הקטנות, המכאובים והבלבולים שקורים עכשו בעולם, הם רק כדי לעורר את נשמות ישראל לשוב אליו

יתברך, ולכן הוא מסבב סבות כאלו, שיהיו כל מיני בלבולים בעולם, כדי שבני-אדם יחזרו אליו יתברך, כי אחרת בני-אדם היו יושבים בטוחים, בחשבכם שהכל מתנהג כדרך העולם, ובטבע ובמקרה ובמזל, אבל כשנכנסים צרות ויסורים בעולם בכלליות ועל עם ישראל בפרטיות, אזי כל אחד מתחיל לרעד ולפחד — מה יהיה ואיך יהיה, ומה המצב ומה עושים. לזאת ראו כלכם לחזור אליו יתברך, ותדעו, שאם תברחו אליו יתברך, הכל ימתק מכם, וכל השונאים והרשעים יפלו באין סומך, ו"המצב ישתפר"; כי בזה שעם ישראל בורחים אליו יתברך, ומחזירים בעצמם אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, בזה בעצמו "המצב ישתפר", כי עקר רע המצב, הוא רק כדי לעורר ולאמץ ולחזק את נשמות ישראל לחזור אליו. ובפרט בעתים הללו, שקלפות עשו וישמעאל מתגברות על נשמות ישראל, שזה כלל הטמאות שמתפשטות עכשו בעולם בכלל ובארץ ישראל בפרט, שמצד אחד משלימים עם הישמעאלים, ומצד שני משלימים עם הנוצרים שהם עשו, ועל-ידי-זה גורמים צרות ורעות רבות בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, כי עם ישראל

צריכים להיות דבוקים תמיד רק בו יתברך, ולקיים את תורתו ואת מצוותיו יתברך, ולא להתבלבל משום ברירה שבעולם, ועלינו לדעת, כי אנחנו אחרת לגמרי מכל אמות העולם, אין לנו שום שיכות לא עם עשו שהוא אדום, הינו הנוצרים, ימח שמם, ולא עם ישמעאל שהם הערבים הרוצחים, ימח שמם, עלינו לברח רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ולקיים את תורתו ומצוותיו הקדושות כאשר קבלנו ממשה רבנו שקבל מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים לאנשי כנסת הגדולה, שזה כלל המסור בידינו מדור דור עד דורותינו אלו, שאנו מצוים ועומדים לשמע בקול חכמינו הקדושים אשר מלמדים אותנו את האמונה הקדושה, ולידע שאנו צריכים להתרחק מהנוצרים ומהישמעאלים, כי זה יחודם של ישראל, שאין להם שום שיכות אל שתי הקלפות — עשו וישמעאל, שהם הנוצרים והערבים, ואין שיך להשלים אתם כלל, כי עם ישראל אין להם שום שיכות עם הקלפות האלו. וכמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה סג): כל האמות שונאים את ישראל. וזו מציאות שהם שונאים מאד את נשמות ישראל, ולא זו בלבד, אלא הם רוצים

לְהַחֲדִיר אֶת אַמוֹנְתָם הַתְּפִלָּה אַמוֹנוֹת פּוֹזְבִיּוֹת
 בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִבְטִיחִים לָנוּ כָּל מִינֵי הַבְּטָחוֹת,
 כְּמוֹ שֶׁגָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה
 ז): אָמְרוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם לְיִשְׂרָאֵל, עַד מָתִי אַתֶּם
 מֵתִים עַל אֱלֹהֵיכֶם, עַד מָתִי אַתֶּם נִהְרָגִים עָלַי,
 בּוֹאוּ אֲצִלְנוּ, וְאָנוּ מִמְּנִים אֶתְכֶם דְּכַסִּין; וְנִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל מְגַרְשׁוֹת אוֹתָם, וְאֵינָן רוֹצוֹת לְהִתְעַרֵּב בָּהֶם.
 וְזֶה עֵקֶר הַצְּלָחַתְנוּ בְּמִשְׁפַּח כָּל הַדּוֹרוֹת, שֶׁלֹּא הִיְתָה
 לָנוּ שׁוּם שִׁיכוֹת עִם אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְלֹא רָצִינוּ
 לְהִשָּׁלֵם עִמָּהֶם, כְּדִי שֶׁלֹּא נִתְעַרֵּב עִמָּהֶם, עַד שֶׁבָּאוּ
 הָעַרְבִים רַב שֶׁהֵם מְעַרְבִים מְזַרְעֵ עַמְלֵק, וְרוֹצִים
 לְהִשָּׁלֵם עִם קְלַפֵּת עֲשׂוֹ וּקְלַפֵּת יִשְׁמַעֵאל, שֶׁהֵם
 הַנוֹצְרִים וְהָעַרְבִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, וּבִעֲבוּר זֶה
 עוֹבֵר עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵה שֶׁעוֹבֵר — כָּל מִינֵי
 צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים, כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת;
 וְלִכְּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ מֵה לְפָנֵיכֶם, אֵילוֹ
 צָרוֹת וְיִסּוּרִים עוֹמְדִים לְהִגִּיעַ עֲלֵיכֶם, אִם לֹא
 תִקְבְּלוּ אֶת דְּבַרֵי אֱלֹהֵי, אֲלֵא תִלְכוּ אַחַר הַהֶבֶל וְהַרִיק
 שֶׁהֵם קְלַפֵּת עֲשׂוֹ וּקְלַפֵּת יִשְׁמַעֵאל, שֶׁהֵם הַנוֹצְרִים
 וְהָעַרְבִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם; כִּי עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁהֵן
 קְלַפּוֹת חֲזָקוֹת, וְאֵף פַּעַם לֹא יִשְׁלִימוּ עִם נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, אֲדַרְבֵּה הֵן רוֹצוֹת לְכַלּוֹתְנוּ, אֵף הָעַרְבִים רַב

מסיתים ומדיחים אותנו, אשר בזה שנשלים עמָהם, על-ידי-זה יהיה טוב לנו. ובאמת זו כל הצרה המרה שקורית עכשו בעולם, שיש כל-כף הרבה דחקות ועניות וסובלי חלאים רעים, הכל בא, מחמת שאין רוצים לקבל את האמונה הפשוטה והברורה והמופכת בו יתברך; ולכן ראו, בני ובנותי היקרים, לחזק את עצמכם באמונה הקדושה בו יתברך ותבדלו מהערב-רב הרוצים להשלים עם הנוצרים ועם הערבים, ימח שמם וזכרם, אשר זה לא יביא שום תועלת, אלא אדרבה, עוד יגרם לצרות ורעות רבות, וראו להתאחד נשמות ישראל ביחד, ותאמינו רק בו יתברך, ותחזיקו בתורת משה, ותקיימו את מצוותיו יתברך כאשר צונו, ותחזרו אליו יתברך, ואז תראו איך "המצב ישתפר"; כי דיקא כשזוכים לקבל על עצמם על התורה והמצוות, וזוכים לחזר בתשובה אמתית אליו יתברך, על-ידי-זה "המצב ישתפר" לגמרי.

ג.

בני ובנותי היקרים! אף שאתם נמצאים עכשו

במצב קשה מאוד מאוד – בין בגשמי ובין ברוחני, ועוברים עליכם כל מיני צרות ויסורים ועגמת נפש בביתכם, ואין לכם פרנסה, ואתם מבהלים ומבלבלים מאוד מאוד, עליכם להתחזק בבטחון חזק, כי סוף כל סוף הכל ממנו יתברך, והוא יתברך רוצה שתחזרו אליו, ועל-כן מסבב עמכם סבות כאלו, שתברחו רק אליו; ולכן ראו להתחזק בבטחון חזק; כי אכן כל החסרונות והעניות והדחקות שיש לאדם, הן רק מחמת חסרון הבטחון, כי אם הִיָּה לוֹ בטחון שלם בהשם יתברך, לא הִיָּה דואג כלל, ולא הִיָּה חסר שום דבר, כי ברגע שאדם בוטח בו יתברך, אזי אינו ירא ואינו מתפחד משום דבר שבעולם רק מהקדוש-ברוך-הוא; ועל-כן ראו להתחזק בבטחון חזק, ולידע ולהודיע ולהודע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא. וככל שתכניסו בעצמכם ידיעות אלו, על-ידי-זה תזכו לבטחון חזק, לבטח רק בו יתברך, ולא תיראו ולא תפחדו משום ברִיָּה בעולם יהִיָּה אִיךָ שִׁיְהִיָּה וִיְהִיָּה מה שִׁיְהִיָּה, העקר רק תחזקו את עצמכם בבטחון חזק, עד ש"ישתפר המצב", ובזה שתבטחו בו יתברך, אז תראו אִיךָ שמצבכם באמת ישתפר, כי כל מה

שְׁעוּבֵר עֲלֵיכֶם זֶהוּ רַק נְסִיוֹנוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, לְרֹאוֹת
 אֶל מִי תִפְּנוּ בַעֲת צָרָה; וְלִכֵּן רָאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתַי
 הַיְקָרִים, לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְתִמְסְרוּ אֶת
 נַפְשְׁכֶם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכּוּ לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא יַחְסֹר לָכֶם
 שׁוּם דָּבָר, אֲשֶׁר זֶה עָקֵר שְׁלֵמוֹת הָאֱמֶת —
 לְהִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי אֶל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁלֹא
 תִרְאוּ וְלֹא תִרְגִּישׁוּ מִשׁוּם דָּבָר רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, וְאִזּוּ דִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה "הַמְצָב יִשְׁתַּפֵּר" לָכֶם
 מִכָּל הַבְּחִינּוֹת, הֵן בְּרִפּוּאוֹת וְהֵן בְּפִרְנָסָה וְהֵן
 בְּשָׁלוֹם וְהֵן בְּיִשׁוּב הַדַּעַת, פִּי בְּלִי אֲמוּנָה, הָאָדָם
 חוֹלָה מִמָּשׁ רַחֲמָנָא לְצִלָּן, בְּמַחְלוֹת וּבְחֻלָּאִים רַבִּים,
 וְכֵן נַחֲסֶרֶת לוֹ פִּרְנָסָתוֹ, וְכֵן הוּא רַב תְּמִיד בְּבֵיתוֹ
 עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו וְעִם זּוּלָתוֹ, וְכָל חַיָּיו מְהֻפְכָּיִם
 לְגַמְרֵי, פִּי מֵאַחַר שֶׁהוּא חוֹלָה — הֵן עַל עֲצָבָיו
 וְהֵן עַל גּוּפּוֹ, וְכֵן אֵין לוֹ פִּרְנָסָה, וְהוּא מִנְח
 בְּדַחֲקוֹת וּמִסָּבָב בְּחֻבוֹת עֲצוּמִים, וְכֵן הוּא תְּמִיד
 בְּמַרְיבוֹת וּבְמַחְלָקֶת עִם כָּלֶם, דָּבָר זֶה הוֹרֵס לוֹ אֶת
 כָּל הַחַיִּים, אֲבָל בּוֹ בְּרַגַע שְׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ
 בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִבְטֵל אֶת יִשׁוּתוֹ לְגַמְרֵי,
 וְיוֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל
 אֲלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וְרוֹאֵה וְצוֹפֵה וּמַבִּיט רַק עַל

רוחניות חיות אלקותו המחיה ומנהיגה ומקיימת את הדבר הזה, ומכל דבר גשמי אינו רואה רק את הרוחניות שבו, על-ידי-זה "המצב ישתפר" אצלו בין ברפואה ובין בפרנסה, בין בשלום ובין בכל הדברים, ויהיה לו רק טוב כל החיים. לזאת, בני ובנותי היקרים, ראו מה לפניכם, תחזקו את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם בבטחון חזק, שבודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ואפלו שהמצב עכשו רציני עד מאד, ועוברים עליכם צרות ויסורים ומכאובים רבים, ואתם חולים וסובלים מדיחקות הפרנסה, וכל זה מעגם את לבכם ואתם רבים וחולקים בפית ובחוזן, ראו לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ולקבל עליכם את על מלכותו יתברך, ותקיימו את מצוותיו יתברך, ואז תראו איך שהכל ישתנה לטובה; אשרי מי ששם דבורים אלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

ה.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ועליכם לדעת אשר כמה וכמה עתים עוברים על כל אחד מישראל

בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וּבְכָל רֶגַע וְרֶגַע, כִּי עוֹבְרִים עַל הָאָדָם כָּל הַכ"ח [עֲשָׂרִים וְשִׁמוֹנָה] עֵתִים הַנֶּאֱמָרִים בְּסֵפֶר קֹהֶלֶת, עֵתִים לְטוֹבָה וְעֵתִים לְרָעָה, שֶׁהֵם כָּלֵל הָעֵתִים שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם מִיּוֹם הַיְלָדוּ עַד יוֹם מוֹתוֹ, אֲשֶׁר עָלִיָּהֶם מִתְחַנֵּן דָּוִד הַמֶּלֶךְ וּבִקְשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ: "הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבֵי וּמִרוּדֵי פִי", כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וּבְכָל רֶגַע וְרֶגַע עֵתִים לְטוֹב וְעֵתִים לְרָע, הֵנָּה הוֹלֵךְ לוֹ בְּטוֹב, וְהֵנָּה הוֹלֵךְ לוֹ בְּרָע, וְהָאָדָם נִמְצָא בְּסִכְנָה גְדוֹלָה עַד מְאֹד, כִּי הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים יְכוּלִים לַעֲקֹם אֶת לְבָבוֹ לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֵה כָּלֵל הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת וְהַרוּחוֹת זָרוֹת שֶׁמְסַתּוֹבְבוֹת עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, וְזוֹהִי קִלְפַת עֲשׂוֹ — שֶׁהֵם הַנוֹצְרִים, וְקִלְפַת יִשְׁמַעֵאל — שֶׁהֵם הָעֶרְבִים, שֶׁמְצַד אֶחָד רוֹצִים לְהַעֲבִיר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל הַדָּת, וּמְצַד שְׁנֵי רוֹצִים לְהַרְגֵּ אוֹתָם; כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ וְאֵת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּתְּנָה לְמֹשֶׁה בְּסִינֵי וּמִסְרָה לִיהוֹשֻׁעַ וִיהוֹשֻׁעַ לְזַקְנִים וְזַקְנִים לְנָבִיאִים וּנְבִיאִים לְאֲנָשֵׁי כְּנָסֶת הַגְּדוֹלָה, וְכֵן מִדוֹר דוֹר עַד דוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹ, וְעַל-כֵּן כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל טוֹב וְרָע, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן,

לראות אל מי יפנה בעת צרה; ולכן ראו, בני
 ובנותי היקרים, לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך,
 ומכל מה שעובר עליכם ברוחניות ובגשמיות
 תחזרו אל התורה הקדושה וקיום המצוות, ועל-
 ידי-זה תהפכו את העת רעה לעת טובה, ויהיה
 לכם תמיד טוב, כי "המצב ישתפר" לכם תמיד, כי
 אם האדם זוכה להחזיק את עצמו באמונה ברורה
 ומזככת בו יתברך, ותמיד רץ רק אליו יתברך,
 ומכניס את הקדוש-ברוך-הוא בחייו הפרטיים, וחי
 עם האמונה הקדושה, ולומד תורתו הקדושה,
 ומקיים את מצוותיו יתברך, אז מסתובבות לו עתים
 לטובה, ולהפוך, חס ושלום, בפעוקר את עצמו
 ממנו יתברך, ומתרחק מהתורה ומקיום המצוות,
 על-ידי-זה מתפשטת עליו עת רעה, ורע ומר לו
 מאד מאד; ועל-כן צריכים לבוא ולהתחנן אליו
 יתברך בכל יום, ולבקש על נפשו, שיחוס וירחם
 עליו, ויזכה לצאת מעת רעה, ויגיע לעת טובה,
 ושלא יבלבל עצמו מכל הקלפות והטמאות
 והזהמות המתפשטות בעולם, שהן קלפת עשו
 וקלפת ישמעאל, הגורמות צרות לנשמות ישראל
 ברוחניות ובגשמיות, כי קלפת ישמעאל הורגת
 והורסת בגשמיות, ואומרת להכחידנו בגלוי,

וקלפת עשו היא אשר רוצה להכחידנו ברוחניות
 על-ידי האמונות הפוזביות שלהם, ועל-ידי
 השקרים וההבלים שלהם, ולכן מהם באים כל
 הצרות והיסורים לעם ישראל, על-ידי שהערב רב
 משתדלים להשלים עמהם ולהכניסם בתוך כלל
 ישראל, אשר הצרה המרה הזו אין לתאר ואין
 לשער כלל, כי ברגע שהם יכנסו בתוך כלל ישראל
 ויתערבו בינינו, חס ושלום, על-ידי-זה המצב יהיה
 גרוע יותר, רחמנא לישיזכן; ולכן ראו, בני ובנותי
 היקרים, לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך
 ביניכם ובין בניכם ובין שכניכם ובין כל נשמות
 ישראל, ועל-ידי-זה תהיה מפלה גדולה לקלפת
 עשו וקלפת ישמעאל, ולא יוכלו להתערב בינינו,
 ועל-ידי-זה דיקא נזכה ש"המצב ישתפר", כי
 תהיה להם מפלה גדולה, וכל העתות הרעות
 יתהפכו לעתות טובות. וצריך לבקש הרבה ממנו
 יתברך, שישמר אותנו מעתות רעות, שהן הקלפות
 — קלפת עשו וקלפת ישמעאל, המתגרות תמיד
 בנשמות ישראל ברוחניות ובגשמיות, ובזה שנברח
 רק אליו יתברך, על-ידי-זה ימתקו מאתנו כל
 הדינים, ונזכה ש"המצב ישתפר", ונזכה לעת
 טובה, ותהיה לכל אחד פרנסה והצלחה בכל

מעשה ידיו.

.1

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עַצְמְכֶם מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְתָמִיד תִּשְׁבְּחוּ וּתְפַאֲרוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְגְּלוּ אֶת עַצְמְכֶם לְתֵן תָּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנּוּם שְׁעוֹשֶׂה עִמָּכֶם וְעֹשֶׂה עִמָּכֶם, כִּי בְּזֵה שְׂאָדָם מִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-יְדֵי-זֶה גִּתְרַחֵב לוֹ מִצְבוֹ, כִּי עַל-פִּי-רַב רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם, שְׁעוֹבְרִים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסוּרִים וּבְעִיּוֹת, וְאֵי אֶפְשָׁר, לְעֵבֵר עֲלֵיהֶם אֶלָּא עַל-יְדֵי שְׂמִסְתַּכְלִים עַל הַחֶסֶד חָנּוּם שְׁעֹשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד עַכְשָׁו, וּכְשֶׁאָדָם מִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד רַק עַל הַטּוֹב שְׁעֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה גִּתְרַחֵב לוֹ לְבוֹ, וְיִכּוֹל לְבַקֵּשׁ עַל לְהֵבֵא; וְעַל-כֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְתֵן תָּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ שׁ"הַמָּצֵב יִשְׁתַּפֵּר" לָכֶם לְטוֹבָה — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הָעֶקֶר הוּא תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת

הבורא יתברך שמו על כל החסדים והרחמים הגמורים שעשה עמכם, ואף שלעת עתה עוברות עליכם כל-כף הרבה צרות, עד שנדמה לכם כאלו אבד מנוס ותקנה מכם, וכאלו אף פעם כבר לא תראו אור, ומכל שכן אם נפלתם בדעתכם כל-כף, עד שנדמה לכם כאלו אף פעם בחייכם לא ראיתם אור, על-ידי שתרגילו את עצמכם לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה באמת "המצב ישתפר", ותזכו לצאת מכל צרותיכם ויסוריכם ומריריותיכם, וימשך עליכם אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

.ז

בני ובנותי היקרים! הרגילו את עצמכם ביותר במדה היקרה הזו להסתפל תמיד על גדל החסדים והרחמים הגמורים שעושה עמכם הקדוש-ברוך-הוא; כי באמת אין עוד טוב ואין עוד נעם בחיים כמו מי שמסתפל על גדל החסדים והרחמים הגמורים שהקדוש-ברוך-הוא עושה עם האדם, ואף שבעת צרה נדמה לאדם כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו, וכאלו אף פעם כבר לא יראה ישועה,

שלה

המָצַב יִשְׁתַּפֵּר

עם כל זאת עליכם לדעת, כי צריכים להקפיד מאוד לילך בדרך זו של תודה והודאה, דהינו לעסוק תמיד בעסק הקדוש והנורא הזה להודות ולהלל ולשבח את הקדוש-ברוך-הוא על כל הנסים והנפלאות שעשה עם אבותינו ועמנו מימות עולם ועד הנה בכלליות ובפרטיות, וצריכים לזכור היטב את גדל הנסים שכבר עשה עמנו, ולבלי לשבח את כל הטובות הנוראות שגומל עמנו בכל עת; כי באמת זו הדרך של תודה והודאה, היא דרך נפלאה מאוד להתקרב על ידה הקדוש-ברוך-הוא מכל מקום שהוא, כי העולם הזה מלא צרות ויסורים ומגיעות, ואין טוב יותר בזה העולם אלא התורה, הקדושה ומעצם הצרות והיסורים והמגיעות שיש בזה העולם, קשה וכבד מאוד לאדם להתקרב לעבודתו יתברך, ואפלו להתפלל ולהתחנן ולפרש את צערו לפני השם יתברך, גם כן קשה מאוד, מחמת רבוי הצרות והיסורים שמעקמים את לבו, עד שאינו יכול לפתח פיו, ולא להתקרב לשום עבודה תמה, באשר יודע כל אחד ואחד את הכבדות שיש עליו בכל פעם בפעם כשרוצה רק לפתח את פיו אליו יתברך. וכן בכל יום ויום עוברים על האדם כל מיני צרות ויסורים

ומכאובים, עד שיש בני אדם, שכל-כף נלכדו בצרות, שנדמה להם שאף פעם לא יצאו מהן, ולא יוכלו לראות את האור בקצה המנהרה; ועל-כן עקר העצה היעוצה, שבכל פעם יזכיר לעצמו את כל הטובות האמתיות והנצחיות, שעשה הקדוש-ברוך-הוא עם אבותינו ועמנו ועם כל אחד ואחד בפרטי פרטיות; כי באמת אם תתבוננו היטב, תראו ותשכילו את גדל החסדים שעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, קדם כל — שזכינו להיות מזרע ישראל ובכלל מקבלי התורה, והבדילנו מן התועים ואמות העולם, ושלא עשנו כגויי הארצות, ועל כולם — שזכינו להתרחק מהמינים והאפיקורסים, המחקרים והפילוסופים, השוטים והכופרים לגמרי, שהם כלל הערב-רב הנמצאים עכשו, בעוונותינו הרבים, בתוך כלל ישראל, ותהלה לאל, אין לנו חלק עמהם כלל, אלא אנחנו מאמינים ובני מאמינים בו יתברך. ובזה בעצמו ראוי לנו לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה יהיו לנו כחות להתחזק ולתן תודה והודאה על העבר, ויהיו לנו כחות לקבל את הישועות שמצפות לנו. ובאמת אנו אומרים בכל יום: "על

נסיף שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
 שבכל עת, כי הקדוש-ברוך-הוא עושה נסים
 ונפלאות עם כל אחד ואחד, ובזה שתרגילו את
 עצמכם לראות את הנסים הנגלים שעושה עמכם
 הקדוש-ברוך-הוא, ובפרטיות אם תסתכלו היטב
 היטב בתיכם, תראו שכבר עשה עמכם הקדוש-
 ברוך-הוא הרבה נסים, ונצלתם מכל מיני צרות
 ויסורים שסבבו אתכם, ובודאי גם עכשו לא יעזב
 אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ותזכו לצאת מכל הצרות
 האלו; ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים, לחזק את
 עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותתנו תודה
 והודאה להקדוש-ברוך-הוא, שזכיתם להברא
 מזרע ישראל, ולא עשנו כגויי הארצות, וזכיתם
 להיות בכלל מקבלי התורה, ואתם מקימים את
 התורה והמצוות ומתחברים עם יראים ושלמים,
 בזה אתם צריכים לתת תודה והודאה להקדוש-
 ברוך-הוא. ובזכות זו שתחזקו את עצמכם, ותתנו
 תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה
 תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-
 הוא, ומצבכם ישתפר בין בגשמיות ובין
 ברוחניות; כי העקר הוא תודה והודאה, להודות
 ולהלל ולשבח ולפאר ולרומם את הקדוש-ברוך-

הוא על כל החסדים והרחמים הגמורים שעושה עמנו, ועל ידי־זה דיקא ישתפר אצלכם המצב.

ח.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם. ואם תלכו בדרך זו — לחזק את עצמכם, אז דיקא תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש־ברוך־הוא; כי בזה העולם צריכים הרבה נסים והרבה חסדים לא לפל בדעתו מפני שום דבר שבעולם, כי עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם; כי באמת היאוש והנפילה שאדם מתיאש ונופל בדעתו, זה יותר גרוע מהכל, וזה גורם לו כל הצרות והיסורים בעולם, ועל־פן אם תחזקו את עצמכם לא להתיאש מכל מה שעובר עליכם, אז תראו איך "המצב ישתפר" לכם, ותזכו עוד לראות אור בחייכם. העקר הוא התחזקות, תחזקו את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותתרחקו מכל מיני ערב־רב ושעים

אָרוּרִים, הָעוֹשִׁים צָחוּק וְלִיצְנוּת מְכַל הַקְדוּשׁ לְעַם
 יִשְׂרָאֵל, הַמְתַּעַרְבִים עִם קְלַפְת עֵשׂוּ — שֶׁהֵם
 הַנוֹצְרִים, וְעַם קְלַפְת יִשְׁמַעֵאל — שֶׁהֵם הָעַרְבִים
 הָרוֹצְחִים אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוֹחַנִיּוֹת,
 וְתַתְרַחֲקוּ מֵהֵם, וּלְבַל יִהְיֶה לָכֶם שׁוֹם עֶסֶק עִמָּהֶם,
 אֲזוּ דִיקָא תְרָאוּ אִיךָ "הַמָּצֵב יִשְׁתַּפֵּר"; כִּי בְּאַמַּת
 הוּא יִתְבַּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי
 פְּרִטִית, וְאִין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכָן לְחַבְרוֹ (יוֹמָא
 לַח), וְאִין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמָטָה, אֶלָּא אִם-כֵּן
 מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז:), וְזֶה הָעֵקֶר —
 לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ תָּמִיד הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית,
 לִידַע שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ מְחִיָּה, מְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל
 הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ שִׁישְׁתַּפֵּר
 מִצְבְּכֶם. הָעֵקֶר רַק לְהַחֲזִיק מִעֲמֹד, וְשׁוֹם דְּבַר
 שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָם
 יוֹדְעִים כְּבָר אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֹהִים, עִם כָּל זֹאת תַּחֲזִרוּ
 עֲלֵיהֶם כָּל יוֹם וְיוֹם, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עֲכָשׁוּ
 בְּעַקְבָּתָא דְּמִשִּׁחָא הָעַרְב רַב מִתְּפִשְׁטִים וּמִתְרַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּעוֹלָם, וְעוֹשִׁים כָּל מִינֵי צָחוּק מְכַל
 הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּמְמַלְאִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ
 עִם כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, נְאוּף, שְׁקוּץ, תַּעוּב
 וְזֵהוּם, וְעַל-יְדֵי-זֶה רַבִּים נִכְשָׁלִים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ

הרבים, ואזי נטמטם המח ונתעקם הלב, ונכנסים
 באדם קשיות וספקות עליו יתברך, עד שאדם נופל
 למצב גרוע כזה, שנדמה לו שאבד מנוס ותקוה
 ממנו, ונדמה לו שאף פעם לא יצא מהצרה המרה
 הזאת; אף על-ידי שאדם מחזק את עצמו בכל מיני
 אפנים שבעולם, על-ידי-זה יזכה לראות איך
 ש"המצב ישתפר"; ועל-כן העקר הוא רק חזוק
 — לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם.
 ועקר החזוק הוא לתן תודה והודאה להקדוש-
 ברוך-הוא, שאין לכם חלק עם הרשעים האלו,
 הערב-רב, המעיקים ומצערים את נשמות ישראל,
 ואז אם תלכו בדרך זו, יאיר לכם תמיד; אשרי מי
 שמכניס דבורים אלו אל תוך לבו, ואינו מטעה את
 עצמו כלל, שאז יראה ישועות ונסים נגלים
 שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא; כי קדם האור
 יתרבה החשך, ובפרט לפני האור הגדול שאנו
 מקוים ומצפים אליו, שתתגלה מלכות שמים בכל
 העולם כלו, "וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין
 כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה
 באפו הוה"ה מלך ומלכותו בכל משלה", לפני גלוי
 כזה מתגברים מאד מאד הערב רב, ומפיצים את
 טמאתם וזהמתם, ודיקא אם נזכה לעבור את החשך

שְׂמַא

הַמְצַב יִשְׁתַּפֵּר

הַמָּר הַזֶּה שְׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ, אֲזוּ דִיקָא נִזְכָּה לְהַגִּיעַ אֶל
הָאוֹר הַגָּנוּז שְׁיִתְגַּלֶּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּהַתְגַּלוּת
מַלְכוּת שָׁמַיִם, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְהִיּוֹת דְּבוֹקִים תָּמִיד בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ; אֲשֶׁרִי הַמְּחַכָּה וְיִגִיעַ.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

